

Nazwisko BENDA

Imiona LUCJAN STANISŁAW Pseudonim

Z domu

Data urodzenia 26.7.1907 Miejscowość, kraj Kraków

Data śmierci 28.5.1968 Miejscowość, kraj Tuluza

Lat życia 60

Adres cmentarza

Źródła: PTNO Rocznik 1967/68

Zawód *filolog* Tytuły naukowe
Rodzaj wojska Stopień wojskowy
Odznaczenia

Ś. p. LUCJAN STANISŁAW BENDA

ATNO ROCZNIK XVIII 1967-1968

W dniu 28 maja 1968 r. zmarł w Tuluzie członek korespondent Wydziału Humanistycznego Polskiego Towarzystwa Naukowego na Obczyźnie dr Lucjan Stanisław Benda.

Urodził się on w Krakowie 26 lipca 1907 r. Po ukończeniu studiów orientalistycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim był w latach 1932—1935 asystentem przy katedrze filologii orientalnej tego uniwersytetu, zaś w latach 1936—1937 bibliotekarzem w bibliotece Akademii Umiejętności w Krakowie i z jej ramienia wysłany został na dalsze studia orientalistyczne do Paryża, gdzie

22

czepał środki utrzymania z pracy w Bibliotece Polskiej w Paryżu, której był w latach 1938—1939 współpracownikiem. Na skutek wydarzeń wojennych przeniósł się do strefy nieokupowanej Francji i osiedlił się w Tuluzie, gdzie w latach 1940—1945 był lektorem języka polskiego na tamtejszym uniwersytecie z tym, że w roku 1940 pełnił również funkcję lektora języka polskiego na uniwersytecie w Montpellier. Gdy wojska niemieckie zajęły także Francję Południową, dr Benda został aresztowany przez Gestapo i przez pewien czas przebywał w więzieniu.

Od roku 1949 wiąże się ściśle z Uniwersytetem Katolickim w Tuluzie, pracując tam najpierw jako diurnista, a zarazem „chargé de cours“ literatury i języka arabskiego, zaś od roku 1957 jako „chargé de conférences“ z zakresu fonetyki porównawczej języka arabskiego i hiszpańskiego oraz gramatyki klasycznego języka arabskiego, a także jako asystent kontraktowy biblioteki uniwersyteckiej. Od r. 1963 objął on także lektorat języka polskiego na fakultecie literatury tegoż uniwersytetu.

Nie posiadamy niestety pełnej bibliografii jego prac, z których pewne ukazały się jeszcze przed wojną, gdy w czasie swego pobytu w Krakowie cieszył się już opinią poważnego badacza naukowego.

Spośród jego prac powojennych wymienić należy:

A propos de quelques typonymes occitans dans les écrits arabes du Moyen Age, I. Via Domitia I, p. 159—167 (Annales publiés par la Faculte des Lettres) Toulouse 1954.

A propos de quelques toponymes occitans dans les écrits arabes du Moyen Age, II. Via Domitia II, p. 32—71 (Annales publiés par la Faculte des Lettres) Toulouse 1955.

Stade intermédiaire des dentales en occitan d'après quelques transcriptions arabes du XI et du XII siècle. Via Domitia III (Annales publiés par la Faculte des Lettres) Toulouse 1955.

Un témoignage arabe sur une ancienne eglise de la Vierge à Carcassone, Bulletin de Litterature Ecclesiastique. Toulouse 1956.

Pierwiastki arabskie w twórczości A. Mickiewicza, str. 269—280, „Adam Mickiewicz“ Księga w Stulecie Zgonu, Londyn 1958.

De l'Andalousie au Quercy via Marrakech, Oxford et Paris, Littérature IX (Annales publiés par la Faculte des Lettres) Toulouse 1960.

Un exemple de xénomimie tardive: Leghorn in Italy (Annales publiés par la Faculte des Lettres) Toulouse 1968.

Dr Benda był wybitnym znawcą języka i literatury arabskiej, wysoce cenionym przez fachowców tak w Polsce i we Francji, jak i w innych krajach. Poza tym był człowiekiem wielkiego uroku osobistego, bardzo dobrym i uczynnym.